

גליון 456
שנה י' תשפ"א

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

ראו קרא ה' בשם בצלאל

בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה בהר על מלאכת המשכן, הראהו כל כלי וכלי היאך לעשות, היה משה סבור שהוא יעשה את המשכן שאמר לו, ועשית את הקרשים, ועשית שולחן ועשית מזבח, ועשית פרוכת, ועשית כיוור, כך כל מלאכת המשכן כיון שסדר לו כל דבר ודבר, אמר משה מי יעשה כל זאת? אמר לו ראה קראתי בשם בצלאל, כשירד משה אמר להם לישראל כך אמר לי הקדוש ברוך הוא לעשות לו משכן, קרשים מזבח ושולחן, אמרו לו מי יעשה כל זאת? אמר להם בצלאל, התחילו ישראל מרגנים על משה ואמרו, לא אמר הקדוש ברוך הוא למשה לעשות את המשכן על ידי בצלאל, אלא משה מעצמו ממנה אותו, על שהוא קרוב, משה מלך, אהרן אחיו כהן גדול, בניו סגני כהונה, אלעזר נשיא הלוי, בני קהת נושאי המשכן, וזה שליט על מלאכת המשכן, כל הגדולה מבקש משה לכוון על פי דעתו, ולא על פי הקדוש ברוך הוא. אמר להם משה אני לא עשיתי כלום מדעתי, אלא הקדוש ברוך הוא אמר, והוא מראה להם ראו קרא ה' בשם בצלאל.

(תנחומא ויקהל ג')

פרשת השבוע

אשר ידבנו לבו (כ"ה - ב')

מסופר על הרה"ק ה"בית ישראל" מגור זיע"א שפעם באחת משיחותיו התבטא ואמר, שכל צדקה וחסד שעושים ישראל בכל הדורות, ממתן תורה עד עצם היום הזה, הכל נובע מכח אמירה זו מפי עליון, "אשר ידבנו לבו", אמירה זו החדירה אז בבני ישראל את רוח הנדיבות עד סוף כל הדורות, והוסיף ואמר הרבי, שמהאי טעמא התרחש גם במלאכת המשכן הענין הידוע "מרבם העם להביא" (שמות ל"ז - ה') כי משה רבינו נוקק אז להחדיר בישראל רוח נדיבות חזקה כל כך, שתספיק לכל הדורות.

לא תבערו אש בכל מושבותיכם

ביום השבת (ל"ה ג')

מסופר על הרה"ק רבי יוסף חיים זונענפלד זיע"א רבה של ירושלים ת"ו, שבאו והודיעו לו, כי בבית אחד הבעירו אש ומבשלים בשבת. מיד קם ורץ בבהלה לאותו מקום, נכנס אל הבית מבלי לשאול רשות

והתחיל להוכיח את מחללי השבת על רשעם. עמד בעל הבית כנגדו ושאל, וכי כך דרכו של יהודי תלמיד חכם להתפרץ ולהיכנס בתוך בית חברו פתאום? החזיר לו רבי יוסף חיים, אף הוא בתמיהה, כלום דרכו של אדם להתעכב על עניני דרך ארך ונימוס בשעה שרואה אש בוערת בבית חברו?

וכל אשה חכמת לב בידיה טוו

ויביאו מטוה (ל"ה - כ"ה)

מסופר: תלמידים שאלו פעם את הרה"ק רבי חיים מוולוז'ין זיע"א: איך יתכן שהנשים הביאו תרומה ממעשה ידיהן, והלא מעשה ידיה של אשה לבעלה? שמעה את השאלה אמו של ר חיים שישבה בחדר הסמוך ואמרה: הגמרא אומרת שתיקנו מעשה ידיה תחת מזונותיה (כתובות נ"ח) אבל במדבר לא הבעלים פרנסו את הנשים, שהרי המן ירד משמים, ולפיכך לא היה מעשה ידיהן שייך לבעליהן.

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 6:22 ת"א: 6:24 ר"ת: 7:00

פרשת ויקהל-פקודי-החודש

זמני כניסת השבת

ירושלים: 5:09 ת"א: 5:22

הרה"ק ה"אוהב ישראל" מאפטא זיע"א

הרה"ק רבי יהושע העשיל ה"אוהב ישראל" מאפטא זיע"א (יומא דהילולא ה' ניסן) נולד בשנת תקט"ז בעיר ז'מיגראד (פולין), לאביו הרה"ק רבי שמואל שכיהן כראש אב בית הדין בעירייה ניישטאט והיה לאחד מחשובי הרבנים בפולין. לאחר נישואיו הוזמן לכהן כרב בעיר קולבאסוב שבפולין, שם כיהן כרב ודיין והתפרנס בדוחק רב. בקולבאסוב החל להתקרב לחסידות על ידי שני צדיקים אשר ביקרו במקום, הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א והרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זיע"א, שהשפיעו עליו בדיבוריהם הנפלאים בעבודת השם. לאחר שהתקרב, נסע אל הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב זיע"א לראות האם יפתור את קושיותיו בעבודת השם שהתנגשו עם דרך החסידות, ואכן הרבי מזלאטשוב תירץ לו את כל קושיותיו.

למרות שיהודים רבים החלו לנהור אל הרה"ק מאפטא על מנת לקבל מתורתו ומברכותיו, ולמסור בידיו פדיונות ופתקאות, הוא סירב לכך בכל תוקף. כאשר הגיע לעירו פעם הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זיע"א, פנתה אליו הרבנית והתלוננה על סירובו של בעלה הקדוש לקבל את הפדיונות והפתקאות מהאנשים הפונים אליו. רבי אלימלך קרא לו ושאל לסיבת סירובו, וכאשר רבי אברהם יהושע העשיל ענה שאינו רוצה להזדקק לבריות, הסביר לו הרבי ר' אלימלך שבגודל קדושתו הוא ישפיע ישועות על אלו שנותנים לו פדיונות, ובכך לא ייחשב לנזקק. לאחר מכן החל לנסוע בקביעות אל רבי אלימלך מליזענסק וקיבלו לרבו המובהק, שם למרות שהיה מצעירי התלמידים תפס מקום מכובד מאוד בקרבת הרבי. הרבי מליזענסק היה מלא התפעלות מתלמידו החדש ואמר ששמו מתאים לאופיו: "יש לו מעלת אהבת ישראל כאברהם אבינו, מראה נסיכי כיהושע בן נון וראש חריף כזקנו הגה"ק רבי יהושע העשיל מקראקא". בשנת תק"ס עבר לכהן כאב בית הדין בעיר אפטא שבפולין שעל שמה נקרא – ה"אוהב ישראל" מאפטא. בעיר זו הייתה עיקר פעילותו ושם קיבל עליו את עול האדמורו"ת. אלפי חסידים החלו להסתופף בצילו, בני העיר אהבוהו מאוד והמון העם נהרו לשמוע מתורתו.

לאחר כשמונה שנים, בשנת תקס"ח, הוזמן לכהן כאב בית הדין בעיר יאסי שברומניה. תושבי העיר אפטא לא הסכימו לוותר על רבם הקדוש, וכדי להרגיעם הבטיח הצדיק שתמיד יקרא על שם עירם ולכן שמו נודע כ"הרבי מאפטא". בשנת תקע"ג, כאשר נפטר הרה"ק רבי ברוך ממעזיבו זיע"א, עבר לשם ה"אוהב ישראל" ושם המשיך לכהן כאדמו"ר. ומעשה שהיה כך היה: כמה שנים קודם לכן כאשר רבי אברהם יהושע שימש כרבה של העיר יאסי שהייתה עיר מרפא ואנשים רבים היו מגיעים אליה לצרכי רפואה, הגיע לעיר גם הרה"ק רבי יעקב מיארטשוב זיע"א אחיו של הרה"ק רבי שלום מבעלזא זיע"א ותלמידו של רבי ברוך ממעזיבו. היה זה בחודש ניסן וכששמע רבה של העיר על בואו, הוזמנו לליל הסדר במחיצתו.

לאחר ליל הסדר יצאו שני הצדיקים לטייל ופתאום פנה ה"אוהב ישראל" אל רבי יעקב ואמר לו: "ברגע זה אומר רבי ברוך את 'שפוך חמתך'". רבי יעקב הביט בשעונו והשעה נחקקה בזכרונו, וכשחזר

לאחר החג למעזיבו, נכנס לרבו רבי ברוך וסיפר לו את מה שהיה, כששמע זאת רבי ברוך ממעזיבו ענה ואמר כי אכן זו הייתה השעה שבה אחז באמירת "שפוך חמתך" בליל הסדר. רבי ברוך הוסיף כי הוא מוכרח להכיר את הצדיק הזה וביקש מרבי יעקב שישוב לעיר יאסי ויביא עימו את רבה של העיר. כאשר הגיע ה"אוהב ישראל" למעזיבו קיבלו רבי ברוך בשמחה עצומה ושוחח עימו במשך זמן רב, וכשעזב אמר לבני ביתו כי מעולם לא ראה אדם המדבר בלשון זהב כמו רבה של יאסי. זמן קצר לאחר מכן נפטר רבי ברוך ותלמידו רבי יעקב מיארטשוב נסע ליאסי להזמין את ה"אוהב ישראל" שיבוא לשבת על מקום רבו, הוא הסכים ובא להשתקע במעזיבו, שם נשאר עד לפטירתו.

מסופר: ה"אוהב ישראל" מאפטא זיע"א, היה זהיר באופן מיוחד מפני חשש של חמץ בפסח. בביתו ידעו, שאפילו כאשר התעורר חשש קל שבקלים בנושא זה, היה פוסק לחומר. במיוחד היה מקפיד על שלוש המצות שמהן היה אוכל בליל הסדר. אף שגם יתר המצות שעלו על שולחנו בכל ימי החג כשרות היו למהדרין מן המהדרין, הרי על אותן שלוש מצות היתה הקפדתו חמורה בתכלית החומרה. הוא עצמו היה מתעסק באפייתן ולא נתן לאיש להתקרב אליהן. מיד בתום אפייתן היה אורזן באריזה כפולה ושומר אותם בפינה מיוחדת, בחדר מיוחד שהותקן לקראת החג לאיכסון מצות אלה וכל יתר המצות. מדי שנה היו חסידים קרובים של הרבי מוזמנים לסעוד עימו על שולחן הסדר.

עריכת הסדר נעשתה תמיד ברוב עם, ומוכן שההכנות לקראת הסדר היו רבות. באותה שנה בה התרחש סיפורנו, היה מספר האורחים המוזמנים רב במיוחד, וההכנות לחג היו בהתאם. הרבנית טרחה ועמלה סביב העזרות שעסקו במלאכת הבישול, ובמקביל ניצחה ביד רמה גם על אלה שעסקו בשאר ההכנות: סיוד הקירות, מירוק הרהיטים, התקנת החצר, ועוד ועוד. כמו בהרבה קהילות ישראל, נהוג היה גם בעיר אפטא, שבימים הסמוכים לחג היו עוברים גבאי הצדקה מבית לבית ומלקטים מצרכים שונים לעניי העיר. בראש וראשונה, היו אוספים מצות, שכן לא זו בלבד שאכילתן היא חובה מן התורה, אלא שהן גם היקרות ביותר מתוך כל מצרכי הפסח. לא נמצא בית בכל העיר שהגבאים התדפקו על דלתותיו ולא נענו ברצון וביד נדיבה. גם על ביתו של הרבי לא פסחו גבאי הצדקה, כמוכן. כשהגיעו לבית הרבי היו ידיה של הרבנית מלאות עבודה. היא הורתה לאחד השמשים לגשת לחדר המצות ולקחת מן המצות שלוש מצות עבור גבאי הצדקה. העבודה לפניה הייתה רבה והיא לא הלכה לבדוק אילו מצות מסר השמש לגבאים.

הגיע ערב החג והרבנית ניגשה לעריכת השולחן. והנה, שומו שמים – המצות המיוחדות של הרבי נעלמו. ליבה של הרבנית פג. במהירות שיחזרה את כל מה שאירע והבינה כי השמש, בתום לבו, בחר דווקא במצות המיוחדות של הרבי כדי לתת אותם לגבאים! לבה של הרבנית נפל בקירבה. דבר כזה טרם אירע בבית. מה תעשה עתה? כיצד תוכל לספר זאת לרבי? במחשבה מהירה החליטה להעלים את הדבר. הן ממילא אין כל אפשרות להשיב את הנעשה. מדוע אפוא להסב לרבי עוגמת-נפש מיותרת! נטלה הרבנית שלוש מצות אחרות והניחה אותן מול מקום מושבו של הרבי.

צישל ונמשל

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם
קדש שבת שבתון לה' (ל"ה - ב')

דברי הכתוב יובנו על פי משל

מעשה באדם אחד שהרחיק נדוד ויעזוב את משפחתו ובני ביתו לגור בארץ אחרת, והיו עיניו נשואות וכלות אולי יראה איזה אורח הבא מעיר מולדתו, למען ישאל את פיו על בני ביתו ומשפחתו. לימים בא עני הסובב ומחזר על הפתחים, והנה בבואו אל ביתו, הכיר בו כי הוא מארץ מולדתו ושמח מאד לקראתו. רצה האיש להשתעשע עמו שיספר לו על בני ביתו. אמר אליו העני מדוע תעצרני, והרי לעשות מלאכתי באתי הנה, ולמה תגרום לי הפסד? אמר לו האיש, הגד נא לי כמה אתה מרוויח כאן ביום? אמר לו שלשה זהובים. אמר לו הנה קח לך שלשה זהובים ותספר לי על משפחתי ושלומם. והנה כאשר התחיל האיש לספר נפלה עליו תרדמה וישן, כעס עליו בעל הבית ואמר לו, הלא אני שילמתי לך שכר יום שלא תפסיד, ולמען תספר לי משלום משפחתי, ועתה מה לך לשכב ולהירדם?

והנמשל: השם יתברך נתן לאדם נפש עליונה החצובה מתחת כסא הכבוד, ונתרחקה ממעונתה, ובכל ימי השבוע גם כי השם יתברך משתוקק לשמוע טובות ממנה, אך האדם טרוד במעשיו, ולכן הגביל להשתעשע עמנו ביום השבת מבלי כל טרדה. וזהו שאמר הכתוב "ששת ימים תעשה מלאכה" ואתה טרוד בעסקי הגוף, אבל "וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה'", כלומר לייחד את השבת רק להשם יתברך לבדו, כי הוא נתן לך את המנוחה כדי להשתעשע עמך, ולא תתעדם בשינה מרובה ובעניינים אחרים.

(אהל יעקב)

במקום אחר בעיר אפטא, התכונן לקראת הפסח זוג צעיר. זה להם הפסח הראשון לערוך את החג בצוותא. בערב החג, משנכנס הבעל למטבח, מצא את רעייתו עוסקת בהכנת קניידלאך מקמח מצה. אחדים מהקניידלאך כבר התבשלו בתוך סיר המרק. הבעל, שהיה ירא-שמים ונוהר כל ימיו ממצה שרויה, נרעש ממראה עיניו והרים קול זעקה: "שרויה בפסח!". הרעיה הצעירה הגנה על עצמה בטענה כי אימה וסבתה אף הן אכלו שרויה בפסח. הבעל כעס וצעק שלא העלה על דעתו שצריך להבהיר דבר פשוט כל-כך, שבפסח אין אוכלים שרויה. אולם האשה עמדה על שלה והצהירה כי לא תשנה ממנהג אימותיה. גם הבעל לא אבה לוותר. הרוחות בבית התלהטו.

בהגיע ליל הסדר היתה האווירה בבית הזוג הצעיר עגומה למדי. הבעל לא אכל מתבשיליה של רעייתו, והביט בלב מתפלץ בקניידלאך העולים על השולחן. בביתו של הרבי מאפטא, היתה אווירת ליל-הסדר עילאית ומרוממת. הרבנית שמחה על התבונה שהדריכה אותה לא לספר לרבי על עניין המצות. קודם לכן, כשהגיע זמן אכילת המצה, החסיר לבה פעימה, אך מיד נרגעה. התנהגותו של בעלה לא חרגה מהרגיל. הוא נטל בידיו את המצות, בירך עליהן בכוונה רבה כהרגלו, כאילו לא אירע דבר. ליל-הסדר עבר בשמחה ובהתרוממות-רוח.

ימים אחדים לאחר הפסח הופיע אותו זוג צעיר בביתו של הרבי. הם סיפרו על המריבות שנתגלעו ביניהם בפסח האחרון וביקשו את עצתו. הרבי ביקש לשמוע מה אירע, והשניים סיפרו לו על המריבה הגדולה שפרצה ביניהם בנושא המצה השרויה. הרבי הרזה קלות ולפתע פנה אל שמשו וביקשו לקרוא לרבנית. הרבנית נכנסה פנימה תמדה במקצת. "ספרי להם בבקשה אילו מצות אכלתי השנה בליל הסדר", פנה אליה הרבי. לשונה של הרבנית דבקה לחיקה. לבה הלם בקרבה: האמנם ידע בעלה הקדוש ולא דיבר? בלית-ברירה נאלצה הרבנית לחשוף את סיפורן האמיתי של המצות. פנה הצדיק מאפטא אל הבעל הצעיר ואמר: "רואה אתה, אני שהקפדתי על הידור המצות בליל-הסדר ידועה לכל, אכלתי השנה מצות רגילות, ככל האדם, ולא פציתי פה. ידעתי גם ידעתי, אך החרשתי כדי לא להפר את שלום הבית. ראוי היה גם לך, שלמרות הקפדתך לא לאכול שרויה בפסח, תמצא את הדרך לשכנע את רעייתך, בנועם ובסבלנות, ללכת בדרכך ולא להפר את שלום ביתך בחג הפסח. מיהרו שני בני הזוג להתפייס ופנו לביתם שמחים והשלום חזר לשכון באוהליהם כבראשונה.

צ'ין אדם לחברו

לזכותה של היתומה אנכי הולך פעם פרצה אי הבנה בין הרבנית אשתו של הרה"ק רבי זאב מבואריש זיע"א (יומא דהילולא ג' ניסן) לבין המשרתת, והחליטו ללכת לדין תורה. ראה רבי זאב אותן יוצאות לדין תורה, מיהר והלך אחריהן, לאן? שאלה אותן הרבנית. השיב לה, לדין תורה. אין לכבודך לעמוד בדין ודברים עם משרתת, אדע בעצמי לטעון טענותי, אמרה הרבנית. טעות בידך, נענה רבי זאב, לא בשבילך אני הולך, את חזקה עליך שתדעי לטעון, אולם יתומה עלובה זו, מי ריב את ריבה, לזכותה אני הולך.

גמילות חסד בברזיל הרחוקה

מן המפורסמות היא, שביתו של הרה"ק רבי יואל בעער מראצפערט זיע"א (יומא דהילולא כ"ט אדר) (חותנו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א) היה פתוח לרווחה לכל אורח שהגיע לעיר סאן פאלו בברזיל, חדרים עם מיטות מוצעות בכבוד וברוח, ארוחות 3 פעמים ביום וכו'. היו מוכנות לאורחים הרבים שהיו מגיעים למקום. אחד מבאי ביתו של הרבי סיפר: כי בלילה קיצי אחד באישון לילה, העיר אותו האדמו"ר, וביקשו שיצטרף אליו בדחופות לבית מרקחת בעיר, כדי שיוכל לרכוש מכשיר להרחקת יתושים. משתמה על משאלה זו באמצע הלילה, השיב הרבי: כי

שמע שאחד השדרים שהתארח בביתו מתלונן על הטרדות היתושים בלילה, ולכן החליט לעשות מעשה ולהסיר את הטרדה כדי למנוע סבל מהאורח.

להתפלל על השונא

הרה"ק רבי יחיאל מיכל מולאטשוב זיע"א ציווה לבניו: התפללו בעד שונאיכם שיהיה להם טוב, כסבורים אתם שאין זו עבודת השם, זוהי עבודה יותר מכל תפילה.

הנעלבין ואינן עולבין

מספרים: סנדלר אחד מהמוני העם ביזה ברבים את הרה"ק רבי אהרן ראטה זיע"א בעל "שומרי אמונים" (יומא דהילולא ו' ניסן) בכל מיני בזיונות וגידופים, הרבי קיבל על עצמו באהבה רבה ולא ענה דבר. עבר זמן וביום הכפורים קם הצדיק, לקח עמו את אחד מחסידיו והלכו יחדיו אל הסנדלר הנ"ל שביוזה את הצדיק, ואמר לו בזה הלשון: "לא ראיתך זמן רב, מבין אני שבוודאי יש בלבך עלי שום כעס, לכן היום יום הכפורים ובאתי לפייס אותך", הסנדלר בשמעו דברים אלו, התבייש מאד כי ידע היטב כי אדרבה הוא בייש את הרבי בצורה הגרועה ביותר, ועליו מוטל לפייס אותו, וכשראה צדקתו וענוותנותו זו של הרבי, נתמלא לבו חרטה גמורה ואהבה נפשית, ונתקרב אליו ולשיטתו, ונעשה אחד מחסידיו הנלהבים.

הילולא דצדקיא

שבת קודש כ"ט אדר

הרה"ק רבי שלמה הכהן מראדומסק ב"ר דוב צבי (תפארת שלמה - תרכ"ו)
הרה"ק רבי יואל בעער מראצפערט ב"ר יעקב שלמה (תש"ן)

יום ראשון א' ניסן

נדב ואביהוא בני אהרן (ב"א תמ"ט)
הרה"ק רבי אלימלך מגראדזיסק ב"ר חיים מאיר יחיאל (אמרי אלימלך - תרנ"ב)

יום שני ב' ניסן

הרה"ק רבי שלום דוב בער מליובאוויטש ב"ר שמואל (תר"פ)

הרה"ק רבי יעקב יוסף ב"ר דוד מסקוורא (תשכ"ח)

יום שלישי ג' ניסן

הגה"ק רבי אפרים בן הגאון חכם צבי (תקל"ב)
הרה"ק רבי בנימין זאב מוזבאריז ב"ר יחיאל מיכל מולאטשוב (תקפ"ב)
הרה"ק רבי אליעזר ירוחם מראדישיץ ב"ר ישראל יצחק (חתן הדי"ח מצאנו - תרנ"ב)

יום רביעי ד' ניסן

הרה"ק רבי אהרן שמואל ב"ר נפתלי הירץ הכהן מסטעפין (תלמיד המגיד - תקע"ד)
הרה"ק רבי יוחנן מראחמיסטריווקע ב"ר מרדכי מטשרנוביל (תרנ"ה)

יום חמישי ה' ניסן

הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא ב"ר שמואל (אוהב ישראל - תקפ"ה)
הרה"ק רבי צבי אלימלך מבלאזוב ב"ר דוד מדינוב (צבי לצדיק - תרפ"ד)

יום שישי ו' ניסן

הגה"ק רבי חיים אבואלעפיא ב"ר יעקב (אב"ד טבריה - תק"ב)
הרה"ק רבי אהרן ב"ר שמואל יעקב ראטה (שומרי אמונים - תש"ו)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

שמונה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבטיבין שליט"א
פתי"ס "גם אני אודך" רמזים יוסף חרשים" על המערים.

השארת ספר פתוח (ב')

א) אין לכסות הספר הפתוח בספר אחר. (ישועות חכמה]מבעל מסגרת השלחן על קיצור שו"ע] סימן כ"ו, ס"ק מ"ח, ברכת נפתלי, ח"ב, דף ס"ה, הלכה י"ג) ויש מתירין לכסות הספר הפתוח בספר אחר. (גנוי הקודש, פרק ב', סעיף כ"ז, ובהערה מ"ז, וראה בספר חסידים סימן תתק"ט)
ב) יש שנוהגין לכסות ספר פתוח במפה מיוחדת לכך. (משנת חכמים למהר"ם חגיו אות ר', ראשית חכמה, שער היראה, פרק ט"ו)

שבת מברכים ניסן

המולד ליל ראשון 19:03 5 חלקים
ר"ח יהיה ביום ראשון בשבת

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז